

Τουρκικής Κατοχής στην Κύπρο – οι στρατηγικές επιδιώξεις της Τουρκίας.

τού Φοίβου Κλόκκαρη, αντιστράτηγου ε.α. *

Φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από την τουρκική εισβολή στη Κύπρο το 1974 και την κατοχή του βορείου τμήματος της. Η επεκτατική στρατηγική της Τουρκίας για την Κύπρο πηγάζει από τον εθνικό όρκο της τουρκικής εθνοσυνέλευσης το 1920, περί ανασύστασης της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και ανάκτησης απωλεσθέντων εδαφών μεταξύ των οποίων και η Κύπρος. Συντάχθηκε την δεκαετία τού 1950 από την Τουρκική κυβέρνηση Μεντερές, με την συνδρομή της Βρετανίας, προς αποτροπή της ΕΝΩΣΗΣ της Κύπρου με την Ελλάδα, που αξίωσε ο Κυπριακός Ελληνισμός με δημοψήφισμα το 1950 και με τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα 1955-59.

Η Τουρκική Στρατηγική περιλαμβάνεται :

- Στις Εκθέσεις Νιχάτ Ερίμ 1956 και
- Στο Σχέδιο επανάκτησης Κύπρου 1957 του Γραφείου Ειδικού πολέμου του Γενικού Επιτελείου Στρατού τής Τουρκίας.

Ο Νιχάτ Ερίμ, ήταν συνταγματολόγος, σύμβουλος τού Πρωθυπουργού Μεντερές. Μετέπειτα διετέλεσε και πρωθυπουργός της Τουρκίας. Βασικά στοιχεία της τουρκικής στρατηγικής :

Σκοπός: Επανάκτηση της Κύπρου, με το επιχείρημα ότι υπήρξε τμήμα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας επί 350 χρόνια. Ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας Φατίν Ζορλού στη Τριμερή Διάσκεψη του Λονδίνου το 1955, αναφέρθηκε στην Κύπρο ως “Notre Terre” «Δική μας Γη» και ότι δεν έπρεπε να ελέγχεται από την Ελλάδα για «στρατηγικούς λόγους ασφαλείας της Τουρκίας», να μην κλείσει η αλυσίδα των Ελληνικών νησιών που περικυκλώνουν την Τουρκία από δυσμάς και νότου.

Τρόπος: Διχοτόμηση της Κύπρου και αυτοδιάθεση των Τουρκοκυπρίων (ΤΚ) και Ελληνοκυπρίων (ΕΚ), αφού προηγουμένως μετακινηθεί ο Ελληνικός πληθυσμός σε ξεχωριστή εδαφική περιοχή.

Εγκατάσταση Τουρκικών στρατευμάτων για την ασφάλεια της Μικρασιατικής Χερσονήσου και μεταφορά Τούρκων στην Κύπρο για να ανατραπεί η πληθυσμιακή υπεροχή των Ελλήνων «τότε, δεν θα ανησυχούμε για την έκβαση δημοψηφίσματος για την τύχη της νήσου» σημειώνει ο Νιχάτ Εριμ στις εκθέσεις του.

Μέσα: Η Τουρκία χρησιμοποίησε όλα τα μέσα: διπλωματικά, στρατιωτικά, δημογραφικά, ψυχολογικά, τρομοκρατικά.

Η Τουρκία υλοποιεί σταδιακά αδίστακτα και μεθοδικά την στρατηγική της για έλεγχο όλης της Κύπρου. Μέχρι σήμερα πέτυχε να την διχοτομήσει και να την αλλοιώσει δημογραφικά, με κύριους σταθμούς:

1960: Λειτουργική διχοτόμηση με τις Συνθήκες Ζυρίχης – Λονδίνου. Απόκτησε εγγυητικά και επεμβατικά δικαιώματα, εγκατέστησε στρατεύματα, πέτυχε υπερβολικά προνόμια για την ΤΚ μειονότητα του 18%:

- Δικαίωμα ΒΕΤΟ στην εκτελεστική εξουσία για θέματα άμυνας και εξωτερικής πολιτικής
- Χωριστές πλειοψηφίες στη βουλή
- Χωριστούς δήμους και εκλογικούς καταλόγους

1963/64: Δημογραφική Διχοτόμηση με την ανταρσία των Τουρκοκυπρίων (ΤΚ), που υποκίνησε η Τουρκία. Τους ανάγκασε να συγκεντρωθούν σε ξεχωριστούς θύλακες και να απομακρυνθούν από τις κρατικές

δομές τής ΚΔ. Προηγήθηκε αποστολή Τούρκων αξιωματικών και οπλισμού στην Κύπρο, εκπαίδευση μαχητών και στρατικοποίηση τής παράνομης οργάνωσης ΤΜΤ, που έγινε όργανο υλοποίησης των σχεδίων της Άγκυρας για την Κύπρο.

1974: Γεωγραφική Διχοτόμηση με την Τουρκική εισβολή. Κατέβαλε το βόρειο τμήμα της Κύπρου, εκρίζωσε τον Ελληνικό πληθυσμό και προέβη σε μαζικό εθνοκτονισμό με Τούρκους από την Ανατολία.

1983: Πολιτική Διχοτόμηση με την εγκατάσταση υποτελούς διοίκησης, τής «ΤΔΒΚ», που κρίθηκε παράνομη με ψήφισμα του ΣΑ/ΗΕ (541/1983).

Η Τουρκική επεκτατική στρατηγική υποβοηθήθηκε και από στρατηγικά λάθη του Ελληνισμού:

1955: Τριμερής Διάσκεψη τού Λονδίνου για την Κύπρο στην οποία η Ελλάδα δεν έπρεπε να αποδεχθεί συμμετοχή της Τουρκίας, η οποία είχε απωλέσει όλα τα δικαιώματα της επί της Κύπρου με την Συνθήκη της Λοζάνης το 1923. Την συμμετοχή της επιδίωξε η Βρετανία προς εξυπηρέτηση της πολιτικής της «**διαίρει και βασίλευε**» για να αποτρέψει την ΕΝΩΣΗ της Κύπρου με την Ελλάδα.

1960: Συνθήκες Εγγυήσεως / Συμμαχίας (η Τουρκία αποκτά εγγυητικά/επεμβατικά δικαιώματα και εγκαθιστά στρατεύματα στην Κύπρο)

1967: Απομάκρυνση τής Ελληνικής μεραρχίας από την Κύπρο (απόδυνάμωση τής αμυντικής ικανότητας τής νήσου)

1974: Πραξικόπημα κατά τής νόμιμης κυβέρνησης τής ΚΔ από την δικτατορική κυβέρνηση τής Ελλάδας και μή εφαρμογή τού Σχεδίου Αμύνης Κύπρου (ΣΑΚ) κατά την Τουρκική εισβολή (μη αποστολή των προβλεπόμενων από το ΣΑΚ αεροναυτικών ενισχύσεων τής Ελλάδας, μη έγκαιρη κινητοποίηση τής ΕΦ και μη εφαρμογή τού ειδικού σχεδίου αντεπιθέσεως ΒΕΛΟΣ στην ακτή Κερύνειας). Ήσαν πράξεις, που υποβοηθήσαν την επιτυχία της Τουρκικής εισβολής, για τίς οποίες φέρουν βαρύτερες ιστορικές ευθύνες η δικτατορική κυβέρνηση της Ελλάδας και οι υπό τον έλεγχο της

στρατιωτικές ηγεσίες(ΑΕΔ, ΓΕΕΦ). Ευθύνες έχει και η Ελληνική κυβέρνηση, που αντικατέστησε την δικτατορική κατά την Β φάση τής εισβολής και δεν στήριξε την Κύπρο, για την οποία είχε ηθική και συμβατική υποχρέωση, με την δικαιολογία ότι «κείται μακράν».

Η Τουρκία μετά το 1974 και μέχρι σήμερα συνεχίζει την επιθετική πολιτική της, προς ολοκλήρωση του στόχου της να θέσει όλη την Κύπρο υπό τον έλεγχο της και η ΚΔ αποτυγχάνει να την ανακόψει λόγω λανθασμένων στρατηγικών επιλογών σε όλους τους τομείς: τον πολιτικό / διπλωματικό (υιοθέτηση των ούτω καλουμένων διακοινοτικών συνομιλιών για λύση ΔΔΟ) τον στρατιωτικό (αποδυνάμωση τής εθνικής φρουράς και αδρανοποίηση του ΔΕΑΧ) και τον δημογραφικό τομέα (αποτυχία ελέγχου της ΓΚΠ και των χωρικών υδάτων προς απαγόρευση εισόδου παράνομων μεταναστών).

***Ο Φοίβος Κλόκαρης είναι Ελληνοκύπριος στρατιωτικός και πολιτικός. Υπηρέτησε στις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις και ακολούθως στην Εθνική Φρουρά της Κύπρου φτάνοντας μέχρι το βαθμό του αντιστράτηγου. Επιπλέον, διετέλεσε υπαρχηγός της Εθνικής Φρουράς.**

Στις 13 Ιουνίου 2006 διορίστηκε Υπουργός Άμυνας στην Κυβέρνηση Τάσσου Παπαδόπουλου, θέση στην οποία παρέμεινε ως τις 25 Σεπτεμβρίου 2006.

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

[International Hellenic Association.](#)

Πηγή : <https://professors-phds.com/>